

parūque imā panicum vndique ingerat, deinde terram accumulēt, itaque irriget, radices mira magnitudine adoleſcent? An quōd natura panici fungoſa, & calida pabulum attrahit, conceptūque non ſuſum tranſmitti patitur. Sed inter radicem contentum calore ſibi indito concoquit, vt radicis ampliffimum ſequi incrementum neceſſe ſit. 6 Cur ſi quis cucumeres, aut cucurbitas protinus paruulas condiderit in terram, maiores multo efficiet? An quōd ſpiritus, & Sol exiccando incrementum impediunt, molēque tum minorem, tum criſpiorem reddunt: quemadmodum & arbores, quæ loca vento, Solique expoſita tenent, quæque in cauis manent, & riguis: altera enim magna, fungoſaque ſiunt, altera parua, & ſpiffa. Aſt verò inter terram occulta, quoniam contra afficiantur, contra euadant, neceſſe eſt. Quinetiam quæ vafis includimus, vt cucumeres in ferulis cauis, aut tegulis, & mala punica, aut quozuis mala in ollis, ampla redduntur, & fungoſa: contra quæ detecta ſunt, parua, ſolidaque augetur, nullo ambiente operculo, quod alimoniam faciat largiorem, id enim obſectum facit, ne pabulum aut euaneſcat, aut aſceſcat. 10 Cur plantarum acrium femina acriora ſunt, quàm radices, & folia? An quōd femine omnia oriuntur, in que cæteras omnes partes ex eo, veluti fonte quodam, (vt quidam aiunt, ſapores, & odores deriuari neceſſe eſt: nam etiam odores omnium vnà cum feminibus eſſe ſuaues incipiunt. Quōd ſi acritudo cæteris ex femine proficiſci ſolita eſt, femine ipſum maximè eſſe tale, ratio exigit. 11 Cur tenues radicales acriores ſunt? An quōd ampliores illæ ſpatio temporis longiori plenius concoctæ miteſcunt. 12 Cur capparit locis prouenire cultis haud facilè poteſt? multi nanque tentarunt, & radice tranſlata, & feminæ ſparſo, cum apud nonnullos commodior capparit ſit, quàm roſa, ſed tamen efficiere nihil poterunt. Quid ergo cauſa ſit, vt cultis neſciat hoſpitari, incultis, & auia perſequatur, & maximè ſepulchris adhæreat? Igitur de hoc cæterifque generis eiufdem accepiffè illud oportet, quōd non omnia eadem ex materia conſiſtere ſolent, aut augeri: ſed ſunt quæ ex aliorum corruptione, & principio conſiſtant, & poſt augeantur, vt pedunculi, & pili corrupto alimento, aut qua labe alia corporis prodeſt. Ergo vt in corpore nonnulla excremento proueniūt alimenti,

A παρεβάλλη τῆς καρχυδίων, εἴτα αὐθιγὴ γίνω, καὶ οὕτως ἀρδῆ, παμμεγέθους γίνονται ῥίζαι; ἢ διότι τὸ καρχυδίων, θερμὸν ὄν καὶ συμφὸν, κατεχεῖ καὶ σπιωλοῖ τὴν ἑσφλῶν, ἢ οὐ ποιεῖ αὐτὸν πεπεῖσθαι, θερμὸν ὄν ἄσε πολλὰ καὶ τὴν αὐξήσιν γίνεσθαι; Ἔ Διὰ τί ἐὼς τις τὰς κολοκυθίδας ἄδύς μικρὰς οὐσίας κρύφθη τῆ γῆ, ἢ τὸν πικρὸν, μείζονα γίνονται; ἢ διότι τὰ πνύματα καὶ ὁ ἥλιος ξηραίνονται, ἀφαιρουῦνται τὴν αὐξήσιν, καὶ οὐ ὄγκους ἐλάττους καὶ ποικύς πάντων, στεφροτέρους δὲ (ἄσπερ καὶ τῆ δὲ δρων, τὰ τε ἐν ποροσπύμασι καὶ ἐλάττους, καὶ τὰ ἐν κοίλοι καὶ ἐφύδροι: τὰ μὲν γὰρ, μεγάλα γίνονται καὶ σμφα: τὰ δὲ, μικρὰ καὶ πικρὰ.) ἐν δὲ τῆ γῆ κρυφθέντα, ἐναντία πάροντα, ἐναντίας ὁποβαίνει. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ἀργία πνύματα, σπύροι εἰς ἀργίᾳ καλοῖς ἢ καλύπτρας, καὶ ῥοαὶ καὶ μήλα εἰς χυτράς, τὰ μὲν, μεγάλα, σμφα δὲ οἱ δὲ, μικροὶ, στεφροὶ ἀυξάνονται, καὶ εἰς ἀντίτυπον. αἷτια δὲ ἢ ἑσφῶν πλείων γίνονται, διὰ τὸ μῖτε ὁποπιεῖσθαι, μῖτε ξηραίνεσθαι. τὸ γὰρ ὁποσέρον, καλύσει ταῦτα πάρον. Ἔ Διὰ τί τὰ σπύματα τῆς δριμύων φυτῶν δριμύτερά ὄντι, ἢ αἱ ῥίζαι καὶ τὰ φύλλα; ἢ διότι ἐν τῷ σπύματι γίνεσθαι ἅπαντα, καὶ εἰς τὰ ἄλλα δίδοται μέρη ἐκ τούτου, οἷον ἐκ ἐνυπάρχοντα, ὡς φασι πνεῖς, καὶ οἱ χυμοὶ καὶ αἱ ὀσμῆ; ἐπεὶ καὶ αἱ ὀσμῆ ἴδιος γίνονται ἅμα τοῖς σπύμασι ἅπαντι. εἰ οὐκ ἐκ τούτου καὶ τοῖς ἄλλοις ἢ δριμύτης ὑπαρχεῖ, διόλον καὶ αὐτὸ ὑπαρχεῖν μέλεισθαι. Διὰ τί αἱ ῥαφανίδες αἱ λεπταί, δριμύτερας ἢ ὅτι αἱ μείζονες, διὰ τὸν χρόνον πεπικυμέναι μείζονες; ἢ Διὰ τί κάρπασες ἐκ ἐθέλει βάρδιας ἐν τοῖς ἐργασίμοις γίνεσθαι χυρταίους; (πολλοὶ γὰρ πεπικυμέναι, καὶ ῥίζας μεταφύροντες, καὶ σπύματα καταβάλλοντες ὅτι ἕνα χρόνῳ γὰρ λιπαρὸν καὶ μέλλον τῆς ῥόδων) ἀλλὰ φέρεται μέλεισθαι ὅτι τῆς τάρρας ὅτι ἀκατάστατος ὁ τύπος ὄντι. ἀπὲρ δὲ δὴ τούτου καὶ ὅσα ἄλλα ταῦτα, δεῖ λαβεῖν, ὅτι ἔχ' ἅπαντα ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης γίνεσθαι, οὐδὲ αὐξέσθαι, ἀλλ' ἕνα ἐξ ἄλλων φθορὰς καὶ ἐξ ἀφθῆς γίνεσθαι καὶ αὐξέσθαι. ὅτι οἱ φθίρες καὶ αἱ πείρας ἐν τῷ σώματι, διαφθείραμένης τῆς ἑσφῆς, καὶ αἰεὶ τὸ χεῖρον ἔχοντες. ἄσπερ οὐ καὶ τῆς ἐκ σώματι ἕνα γίνεσθαι ἐκ πολεπῆματος ἑσφῆς, ἢ το